

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 750

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 17 august 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 250 din 27 aprilie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 42 din Legea nr. 235/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 22/1999 privind administrarea porturilor și a căilor navigabile, utilizarea infrastructurilor de transport naval aparținând domeniului public, precum și desfășurarea activităților de transport naval în porturi și pe căile navigabile interioare	2-6
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
340. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Alexandru Bala a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților	7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.478. — Ordin al ministrului afacerilor externe privind intrarea în vigoare a unui tratat internațional	7
5.272. — Ordin al ministrului educației privind acreditarea domeniului de doctorat „Științe administrative” în cadrul Școlii Doctorale de Științe Administrative, organizată la Universitatea din București	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 250

din 27 aprilie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 42 din Legea nr. 235/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 22/1999 privind administrarea porturilor și a căilor navigabile, utilizarea infrastructurilor de transport naval aparținând domeniului public, precum și desfășurarea activităților de transport naval în porturi și pe căile navigabile interioare

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid-Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 42 din Legea nr. 235/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 22/1999 privind administrarea porturilor și a căilor navigabile, utilizarea infrastructurilor de transport naval aparținând domeniului public, precum și desfășurarea activităților de transport naval în porturi și pe căile navigabile interioare, excepție ridicată de Societatea Fondul Proprietatea — S.A. în Dosarul nr. 4.975/118/2018 al Tribunalului Constanța — Secția a II-a civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.760D/2019.

2. La apelul nominal răspunde reprezentantul convențional al autoarei excepției de neconstituționalitate, domnul avocat Ștefan Deaconu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsește partea Compania Națională Administrația Porturilor Maritime — S.A. din Constanța. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului prezent, care, în prealabil, face referire la soluția de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate invocată de parte, motivat de faptul că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 22/1999, prin Decizia nr. 89 din 28 februarie 2017. În acest context, învederează faptul că, într-adevăr, prin această decizie, Curtea s-a pronunțat cu privire la neconstituționalitatea acestui act normativ, însă cu privire la neconstituționalitatea extrinsecă a legii, astfel încât nu a avut în vedere și reglementarea criticată în speță. Prin urmare, sunt îndeplinite toate condițiile pentru admisibilitatea excepției formulate, întrucât Curtea nu s-a mai pronunțat anterior asupra dispozițiilor legale criticate în prezenta cauză.

4. Pe fondul excepției, domnul avocat face referire la situația de fapt din speță și arată că Ordonanța Guvernului nr. 64/2001 prevede modalitatea de repartizare a profitului către companiile unde statul este acționar, în sensul că minimum 50% din profit poate fi distribuit către acționari, iar prin derogare de la această dispoziție, prin Legea nr. 235/2017 se prevede că pentru societățile la care statul este acționar și activează în domeniul portuar, profitul care poate fi distribuit este de maximum 25%. Arată că legea criticată a fost adoptată la sfârșitul anului 2017, iar profitul realizat pe anul 2017 a fost repartizat în anul 2018, potrivit noii reglementări.

5. Apreciază, astfel, că dispozițiile de lege criticate contravin, pe de o parte, art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, întrucât nu respectă regula previzibilității, având în vedere faptul că orice companie își face o analiză anterior și are în vedere că la sfârșitul anului își va împărți profitul după regulile deja stabilite și cunoscute, iar nu după alte reguli, iar în acest context subliniază că în notele scrise prin care a fost invocată excepția s-a făcut referire atât la jurisprudența Curții Europene de Justiție, cât și la cea a Curții Constituționale cu privire la principiul previzibilității normei juridice. Pe de altă parte, consideră că sunt încălcate și dispozițiile constituționale ale art. 1 alin.(4) referitoare la separația puterilor în stat, cele ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, precum și cele ale art. 135 referitoare la economie, sens în care arată că într-o economie de piață, precum cea din România, Adunarea Generală a Acționarilor este cea care decide cu privire la modalitatea de distribuire a profitului și, chiar dacă statul este acționar la aceste societăți, printr-o lege nu se pot crea discriminări între societățile la care statul este acționar, în genere, și societățile la care acesta este acționar și care activează în domeniul portuar. Apreciază, totodată, că sunt încălcate și dispozițiile constituționale ale art. 44 alin. (1)—(4) privind dreptul de proprietate privată și cele ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi, în speță a dreptului de proprietate, întrucât o astfel de reglementare nu este adecvată, necesară și nici proporțională, încălcând dreptul de proprietate al societăților care activează în domeniul portuar în ceea ce privește modalitatea de distribuire a profitului, pe baza unei legi care a fost adoptată la sfârșitul anului pentru care s-a încheiat exercițiul cu privire la balanța contabilă. Așa fiind, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 42 din Legea nr. 235/2017.

6. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate și arată că prin dispozițiile criticate este instituită o excepție de la regula prevăzută de art. 1 alin. (1) lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 64/2001, în ceea ce privește repartizarea profitului, în sensul diminuării acestuia. Apreciază că măsura de politică financiară se înscrie în marja de apreciere a legiuitorului, așa cum prevede chiar art. 1 alin. (1) din ordonanța precitată, în sensul că prin lege specială pot interveni modificări asupra ordinii și condițiilor stabilite în textul de lege. De asemenea, măsura se circumscrie dispozițiilor art. 135 din Constituție și nu încalcă nici dreptul de proprietate, fiind vizat un profit care nu fusese repartizat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
7. Prin Încheierea din 16 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 4.975/118/2018, **Tribunalul Constanța — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 42 din Legea nr. 235/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 22/1999 privind administrarea porturilor și**

a căilor navigabile, utilizarea infrastructurilor de transport naval aparținând domeniului public, precum și desfășurarea activităților de transport naval în porturi și pe căile navigabile interioare. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Fondul Proprietatea — S.A. într-o cauză având ca obiect o acțiune prin care aceasta a solicitat instanței să constate nulitatea parțială a Hotărârii Adunării Generale Ordinare a Acționarilor Companiei Naționale Administrația Porturilor Maritime — S.A. Constanța din 2018, în ceea ce privește repartizarea profitului realizat în anul 2017.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate, se arată că prin Hotărârea Adunării Generale Ordinare a Acționarilor nr. 5 din 25 iunie 2018 a Companiei Naționale Administrația Porturilor Maritime — S.A. Constanța, la pct. 7 din aceasta, s-a aprobat propunerea privind repartizarea profitului realizat în anul 2017, iar astfel cum rezultă din cuprinsul acestei hotărâri, dividendele convenite acționarilor din profitul net repartizat au fost stabilite la un procent de 25%. Propunerea de repartizare a profitului net aferent exercițiului financiar 2017 s-a realizat în conformitate cu dispozițiile art. I pct. 42 din Legea nr. 235/2017, prin care a fost modificat art. 38 din Ordonanța Guvernului nr. 22/1999.

9. În acest context, având în vedere dispozițiile art. 1 alin. (1) lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 64/2001, Fondul Proprietatea a avut așteptarea legitimă că pentru anul 2017 i se vor repartiza dividende în cuantumul prevăzut de acest act normativ, modificarea legislativă intervenită la finele anului 2017 prin Legea nr. 235/2017 fiind, în opinia autoarei excepției, contrară principiului previzibilității legii, în condițiile în care activitatea Companiei Naționale Administrația Porturilor Maritime — S.A. din Constanța pe anul 2017 s-a desfășurat având în vedere dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 64/2001, care prevedeau o repartizare a dividendelor de minimum 50% din profitul contabil.

10. Cu privire la atributele esențiale ale unei norme legale, menționează că, în jurisprudența sa, de exemplu, Decizia nr. 494 din 10 mai 2012, Curtea Constituțională a reținut că orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat. Așa fiind, autoarea excepției consideră că dispozițiile art. I pct. 42 din Legea nr. 235/2017 sunt neconstituționale prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, întrucât nu respectă exigențele de predictibilitate, fiind incompatibile cu principiul constituțional al supremației Constituției și legilor.

11. Cu privire la încălcarea dispozițiilor art. 44 alin. (1)—(4) din Constituție și ale art. 1 din Protocolul nr. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, se arată că reglementarea ce are caracter general în materia repartizării profitului la societățile naționale, companiile naționale și societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, precum și la regiile autonome este Ordonanța Guvernului nr. 64/2001, care stabilește că regula repartizării profitului, dacă prin legi speciale nu se prevede altfel, este ca minimum 50% din profitul contabil să reprezinte vărsăminte la bugetul de stat sau local. Susține că, în speță, prin modificarea intempestivă, la sfârșitul anului 2017, a Ordonanței Guvernului nr. 22/1999 s-a stabilit ca, prin derogare de la art. 1 alin. (1) lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 64/2001, maximum 25% din profitul contabil rămas după deducerea impozitului pe profit se constituie dividende, în loc de minimum 50%, așa cum prevede Ordonanța Guvernului nr. 64/2001, ceea ce reprezintă o încălcare și o restrângere a dreptului de proprietate privată, întrucât prin noua reglementare acționarii nu pot beneficia în întregime de dreptul de a participa la beneficiile societății. În acest context, apreciază că art. I pct. 42 din Legea nr. 235/2017 aduce atingere și principiului speranței legitime, ca o componentă a dreptului de proprietate. Consideră, totodată, că distribuirea profitului pe anul 2017 în cuantum de maximum 25%, în loc de minimum 50%, echivalează cu o

adevărată expropriere, contrar art. 44 din Constituție și art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

12. Cu privire la încălcarea dispozițiilor art. 53 din Constituție, autoarea excepției învederează că prin Decizia nr. 266 din 21 mai 2013 și Decizia nr. 462 din 17 septembrie 2014, spre exemplu, Curtea Constituțională a statuat că orice măsură luată trebuie să fie adecvată — capabilă în mod obiectiv să ducă la îndeplinirea scopului, necesară — indispensabilă pentru îndeplinirea scopului și proporțională — justul echilibru între interesele concrete pentru a fi corespunzătoare scopului urmărit. Or, în opinia sa, restrângerea dreptului său de proprietate asupra veniturilor care i se cuveneau, respectiv limitarea dreptului la dividende nu se încadrează în situațiile prevăzute de art. 53 alin. (1) din Constituție, procentul de 25% din profitul distribuibil acționarilor a fost stabilit de legiuitor în mod arbitrar, fără a exista o fundamentare de natură financiară a unei astfel de măsuri, singura autoritate care ar fi putut stabili valoarea dividendului, pe baza situațiilor financiare ale societăților, fiind Ministerul Transporturilor, care, potrivit dispozițiilor legale în vigoare, exercită calitatea de acționar majoritar.

13. Cu privire la încălcarea principiului separației puterilor în stat, prevăzut de art. 1 alin. (4) din Constituție, și a rolului Parlamentului, prevăzut de art. 61 alin. (1) din Constituție, autoarea excepției arată că, potrivit dispozițiilor art. 22 din Ordonanța Guvernului nr. 22/1999 și ale art. 111 alin. (1) din Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Adunarea Generală a Acționarilor este singura entitate competentă să se pronunțe cu privire la acordarea de dividende către acționari, precum și cu privire la cuantumul dividendelor distribuite acestora. Limitarea dreptului Ministerului Transporturilor, în calitatea sa de acționar majoritar al administrațiilor portuare, de a hotărî în cadrul adunărilor generale ale acționarilor ale administrațiilor portuare valoarea dividendului convenit acționarilor reprezintă o substituie a puterii executive de către Parlament. Astfel, Parlamentul realizează pe cale legislativă o operațiune ce aparține puterii executive, respectiv stabilirea unui procent de maximum 25% din profitul distribuibil realizat de administrațiile portuare ce poate fi distribuit acționarilor respectivelor companii naționale, cu toate că rolul executiv al administrării companiilor naționale aparține exclusiv puterii executive, reprezentată, în acest caz, de Ministerul Transporturilor.

14. **Tribunalul Constanța — Secția a II-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât legiuitorul, prin voința sa, a instituit o regulă generală prin Ordonanța Guvernului nr. 64/2001 privind repartizarea profitului la societățile naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, iar prin lege organică s-a instituit o excepție de la această regulă, în sensul repartizării a maximum 25% din profit în cazul administrațiilor portuare.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile avocatului prezent, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 1 pct. 42 din Legea nr. 235/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 22/1999 privind administrarea porturilor și a căilor navigabile, utilizarea infrastructurilor de transport naval aparținând domeniului public, precum și desfășurarea activităților de transport naval în porturi și pe căile navigabile interioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 972 din 7 decembrie 2017, cu următorul cuprins normativ:

„Art. 1. — Ordonanța Guvernului nr. 22/1999 privind administrarea porturilor și a căilor navigabile, utilizarea infrastructurilor de transport naval aparținând domeniului public, precum și desfășurarea activităților de transport naval în porturi și pe căile navigabile interioare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 22 iulie 2010, se modifică și se completează după cum urmează: [...]”

42. **Articolul 38 se modifică și va avea următorul cuprins:**

«Art. 38. — (1) Sumele obținute din chirii, redevențe și din tarifele prevăzute la art. 37 constituie venituri proprii ale administrațiilor și se utilizează în conformitate cu legislația în vigoare.

(2) Prin derogare de la art. 1 alin. (1) lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 64/2001 privind repartizarea profitului la societățile naționale, companiile naționale și societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, precum și la regiile autonome, aprobată cu modificări prin Legea nr. 769/2001, cu modificările și completările ulterioare, maximum 25% din profitul contabil rămas după deducerea impozitului pe profit se constituie vărsăminte la bugetul de stat sau local, în cazul regiilor autonome, ori dividende, în cazul societăților naționale, companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat.”

19. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, aceste dispoziții contravin normelor constituționale ale art. 1 alin. (3) referitoare la statul de drept și ale alin. (5) privind principiul legalității, ale art. 1 alin. (4) care consacră principiul separației puterilor în stat coroborat cu art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, ale art. 44 alin. (1)—(4) privind dreptul de proprietate privată coroborat cu art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și celor ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

20. Curtea precizează, cu titlu prealabil, că în baza Hotărârii Guvernului nr. 517/1998 privind înființarea Companiei Naționale Administrația Porturilor Maritime — S.A. Constanța, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331 din 2 septembrie 1998, cu modificările și completările ulterioare, prin reorganizarea Regiei Autonome Administrația Portului Constanța, a fost înființată Compania Națională Administrația Porturilor Maritime — S.A. Constanța. Aceasta este organizată ca societate pe acțiuni și administrează teritoriul porturilor maritime ca domeniu public, iar în calitatea sa de administrator al întregii infrastructuri și a unei părți din suprastructura porturilor Constanța (cu zonele Constanța și Midia), Mangalia, Tomis și Basarabi, compania își desfășoară activitatea având în vedere conceperea și aplicarea strategiilor și politicilor pentru dezvoltarea porturilor mai sus menționate; de întreținerea amenajărilor hidrotehnice, a sistemelor de balizaj și a drumurilor din interiorul porturilor; de asigurarea alimentării cu energie electrică, energie termică și apă potabilă, precum și de asigurarea serviciilor specifice activității portuare. Compania Națională Administrația Porturilor Maritime — S.A. este companie deținută de statul român, care are rolul de autoritate portuară pentru porturile maritime românești — Constanța, Midia și Mangalia și pentru portul turistic Tomis. Ministerul Transporturilor deține 60% din acțiunile Administrației Porturilor Maritime, în timp ce Fondul Proprietatea și Consiliul Local Constanța dețin fiecare câte o participație de 20% din capitalul social al companiei.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în esență, criticile autoarei excepției au în vedere o pretinsă încălcare a principiului așteptării legitime și, implicit, a dreptului de proprietate privată, a principiului separației puterilor în stat, precum și o lipsă de previzibilitate a legii, determinată de modificarea Ordonanței Guvernului nr. 22/1999 prin Legea nr. 235/2017, act normativ prin care legiuitorul a prevăzut ca, prin derogare de la art. 1 alin. (1) lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 64/2001, maximum 25% din profitul contabil rămas după deducerea impozitului pe profit să se constituie dividende, în cazul societăților naționale, companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, în loc de minimum 50%, așa cum stipulează legea generală care prevede repartizarea profitului la companiile naționale, și anume Ordonanța Guvernului nr. 64/2001.

22. Analizând criticile de neconstituționalitate formulate, Curtea observă că art. 1 alin. (1) lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 64/2001, aprobată prin Legea nr. 769/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 19 din 15 ianuarie 2002, prevede că „La societățile naționale, companiile naționale și societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, precum și la regiile autonome, profitul contabil rămas după deducerea impozitului pe profit se repartizează pe următoarele destinații, dacă prin legi speciale nu se prevede altfel: [...] f) minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local, în cazul regiilor autonome, ori dividende, în cazul societăților naționale, companiilor naționale și societăților comerciale cu capital integral sau majoritar de stat;”

23. De asemenea, Curtea reține că în Ordonanța Guvernului nr. 22/1999, act normativ ce reglementează administrarea și utilizarea infrastructurii de transport naval, modul de organizare și funcționare a administrațiilor portuare și/sau de căi navigabile interioare, precum și modul de autorizare și de desfășurare a activităților de transport naval, la art. 38, în reglementarea inițială, se prevedea că „Sumele obținute din chirii, redevențe și din tarifele prevăzute la art. 37 constituie venituri proprii ale administrațiilor și se utilizează în conformitate cu legislația în vigoare.” Astfel, sumele obținute din chirii, redevențe și din tarifele prevăzute în contractele de prestări servicii, percepute pentru utilizarea infrastructurii de transport naval, precum și tarifele pentru alte activități și servicii prestate de administrații constituie venituri proprii ale administrațiilor și se utilizează în conformitate cu legislația în vigoare. Ulterior, ca urmare a modificării art. 38 din Ordonanța Guvernului nr. 22/1999, prin art. 1 pct. 42 din Legea nr. 235/2017, legiuitorul a prevăzut, la art. 38 alin. (1), că sumele obținute din chirii, redevențe și din tarifele prevăzute la art. 37 constituie venituri proprii ale administrațiilor și se utilizează în conformitate cu legislația în vigoare, iar la art. 38 alin. (2), se prevede că prin derogare de la art. 1 alin. (1) lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 64/2001, maximum 25% din profitul contabil rămas după deducerea impozitului pe profit se constituie vărsăminte la bugetul de stat sau local, în cazul regiilor autonome, ori dividende, în cazul societăților naționale, companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat.

24. În acest context, Curtea observă că dispozițiile art. 38 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 22/1999, în actuala redactare, în urma modificării acestora prin art. 1 pct. 42 din Legea nr. 235/2017, reprezintă o reglementare specială, derogatorie de la regula generală prevăzută de Ordonanța Guvernului nr. 64/2001, reglementare permisă expres de legiuitor prin sintagma „dacă prin legi speciale nu se prevede altfel” din cuprinsul art. 1 alin. (1) al Ordonanței Guvernului nr. 64/2001.

Așadar, legiuitorul, prin voința sa, a instituit prin Ordonanța Guvernului nr. 64/2001 o regulă generală în ceea ce privește repartizarea profitului la societățile naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital integral sau majoritar de stat,

și anume de minimum 50% din profitul contabil al companiei, iar prin lege organică, respectiv prin Legea nr. 235/2017, în mod justificat, și anume în scopul disponibilizării resurselor financiare necesare dezvoltării porturilor și a ocrotirii interesului public național, legiuitorul a instituit o excepție de la regula generală mai sus menționată, în sensul repartizării a maximum 25% din profit în cazul administrațiilor portuare.

25. Din perspectiva materiei analizate, prin Decizia nr. 1.006 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 10 octombrie 2011, Curtea a constatat că art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 64/2001 reglementează repartizarea profitului contabil rămas după deducerea impozitului pe profit prin stabilirea ordinii destinațiilor acestuia pentru următoarele categorii de entități: societăți naționale; companii naționale și societăți comerciale cu capital integral sau majoritar de stat; regii autonome. În acest sens, Curtea a subliniat că reglementarea prin dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 64/2001 a destinațiilor repartizării profitului contabil rămas după deducerea impozitului pe profit la societățile naționale, companiile naționale și societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, precum și la regiile autonome este pe deplin justificată, statul având obligația, potrivit art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție, să asigure protejarea intereselor naționale în activitatea economică. Această distribuție imperativă reglementată de dispozițiile de lege criticate este întemeiată și pe faptul că ordinea de repartizare a profitului contabil rămas după deducerea impozitului pe profit nu poate fi privită ca o ordine pur formală, ci ea are consecințe importante pe plan economic și financiar.

26. Curtea menționează, în acest sens, că potrivit art. 22 din Ordonanța Guvernului nr. 22/1999, astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 24 din Legea nr. 235/2017, administrațiile portuare pot fi instituții publice, regii autonome, companii naționale sau societăți. Curtea reține, de asemenea, că prin art. I pct. 26 din Legea nr. 235/2017 a fost modificat și art. 24 din Ordonanța Guvernului nr. 22/1999, stabilindu-se o serie de obligații în sarcina administrațiilor portuare, înlocuindu-se „atribuțiile” prevăzute de vechea reglementare și instituindu-se, în prezent, noi obligații ce nu se regăseau printre atribuțiile anterioare. Astfel, administrațiile portuare au, în principal, următoarele obligații: să întrețină, să repare, să modernizeze, să dezvolte și să mențină caracteristicile tehnice minime ale infrastructurii portuare, astfel cum sunt stabilite prin planurile de proiectare sau cărțile tehnice aferente fiecărui element de infrastructură ori grupuri de elemente reprezentând o unitate funcțională, aflate în administrarea sau proprietatea lor; să întrețină, să repare, să modernizeze, să dezvolte și să mențină caracteristicile tehnice minime ale oricăror rețele de utilități existente pe teritoriul porturilor, aflate în administrarea sau în proprietatea lor; să asigure operatorilor economici, la cererea acestora, furnizarea sau distribuția utilităților, cu respectarea regulilor stabilite de către autoritățile de reglementare competente; să asigure în permanență adâncimile pe șenalele de acces necesare intrării/ieșirii navelor în/din port; să asigure în permanență semnalizarea pe șenalele de acces și în porturi; să asigure, după caz, semnalizarea în mare largă, activitate pentru care pot percepe tarife; să întrețină drumurile de acces existente pe teritoriile portuare; precum și să participe la intervențiile în caz de dezastre, inclusiv poluări, conform legislației în vigoare.

27. Având în vedere obligațiile mai sus menționate, ce incumbă în sarcina administrațiilor portuare, Curtea observă că Legea nr. 235/2017 stabilește o serie de noi obligații de investiții și reparații aferente infrastructurii de transport naval, stabilind, însă, în mod corelativ, și modalitatea de obținere a resurselor financiare necesare îndeplinirii acestor obligații, așa cum sunt, de altfel, și dispozițiile criticate în speță.

28. În speță, problema care se impune a fi analizată, din punctul de vedere al constituționalității măsurii reglementate prin

actul normativ criticat, este aceea dacă soluția legislativă criticată vizează sfera de protecție a dreptului de proprietate privată, dacă reprezintă o limitare a acestuia și dacă limitarea este justificată.

29. Curtea reține că profitul contabil al unei entități economice vizează *lato sensu* un element al patrimoniului acesteia, astfel că intră în sfera de protecție a dreptului de proprietate privată. În jurisprudența sa, exemplul fiind Decizia nr. 382 din 28 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 10 iulie 2019, paragraful 30, Curtea a statuat că, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție, legiuitorul este în drept să stabilească conținutul și limitele dreptului de proprietate. De principiu, aceste limite au în vedere obiectul dreptului de proprietate și atributele acestuia și se instituie în vederea apărării intereselor sociale și economice generale sau pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale altor persoane, esențial fiind ca prin aceasta să nu fie anihilat complet dreptul de proprietate. De asemenea, prin Decizia nr. 59 din 17 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 9 martie 2004, Curtea a statuat că în temeiul art. 44 din Constituție, legiuitorul ordinar este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principială conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat. Prin urmare, Curtea a subliniat că dreptul de proprietate, ca drept fundamental, nu este un drept absolut, ci poate fi supus anumitor limitări, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție, însă limitele dreptului de proprietate, indiferent de natura lor, nu se confundă cu însăși suprimarea dreptului de proprietate (a se vedea în acest sens Decizia nr. 430 din 24 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 21 ianuarie 2014).

30. În efectuarea testului de proporționalitate vizând limitarea unor drepturi fundamentale, Curtea a precizat că, potrivit principiului proporționalității, orice măsură luată trebuie să fie adecvată — capabilă în mod obiectiv să ducă la îndeplinirea scopului, necesară — indispensabilă pentru îndeplinirea scopului, și proporțională — justul echilibru între interesele concrete pentru a fi corespunzătoare scopului urmărit. În vederea realizării testului de proporționalitate, Curtea trebuie mai întâi să stabilească scopul urmărit de legiuitor prin măsura criticată și dacă acesta este unul legitim, întrucât testul de proporționalitate se va putea raporta doar la un scop legitim.

31. Așadar, așa cum a stabilit în jurisprudența sa (spre exemplu fiind Decizia nr. 266 din 21 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 19 iulie 2013), Curtea va analiza în continuare dacă dispozițiile art. I pct. 42 din Legea nr. 235/2017 sunt justificate de un scop legitim, dacă sunt adecvate acestui scop, necesare și dacă se păstrează un just echilibru între drepturile și interesele în concurs pentru a fi corespunzătoare scopului urmărit.

32. Raportat la prezenta cauză, Curtea constată că scopul urmărit de legiuitor este unul legitim, și anume preocuparea legiuitorului de protejare a intereselor naționale în activitatea economică, fiind apanajul acestuia să intervină asupra actelor normative prin reglementarea unor situații care să corespundă nevoilor sociale existente la un moment dat.

33. De asemenea, Curtea constată că deși prin reglementarea cuprinsă în art. I pct. 42 din Legea nr. 235/2017 legiuitorul a instituit o derogare cu privire la modalitatea de repartizare a profitului, în sensul că maximum 25% din profitul contabil rămas după deducerea impozitului pe profit se constituie dividende în cazul societăților naționale, companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, în loc de minimum 50%, astfel cum prevede art. 1 alin. (1) lit. f)

din Ordonanța Guvernului nr. 64/2001, această măsură este una adecvată și necesară, întrucât este capabilă, în abstract, să îndeplinească scopul urmărit de legiuitor fiind, în mod corespunzător, adaptată realizării acestei finalități. În acest context, Curtea reține că legiuitorul trebuie să adopte măsuri care să corespundă nevoilor societății și care, intrinsec, reprezintă o modalitate potrivită pentru atingerea scopului urmărit, iar reglementarea criticată apare ca fiind o măsură necesară instituită de legiuitor pentru stabilirea, în condițiile legii, a surselor de finanțare necesare îndeplinirii de către administrațiile portuare a obligațiilor ce le revin.

34. Curtea consideră că măsura legislativă criticată din Legea nr. 235/2017 respectă un just echilibru între dreptul de proprietate, în particular, și interesul public general, și anume, între interesul entității economice de a dispune de profitul contabil și cel al statului de a proteja interesele naționale în activitatea economică și de a realiza o distribuire echitabilă a veniturilor în raport cu necesitățile statului. Curtea învederează, totodată, faptul că exercitarea dreptului de proprietate privată este supus unor limitări care, la nivel principal, se regăsesc și în conținutul art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin recunoașterea dreptului pe care statele suverane îl au de a adopta legile pe care le socotesc necesare pentru reglementarea utilizării bunurilor proprietate privată în conformitate cu interesul general, cu condiția asigurării unui just echilibru între exigențele interesului general al comunității și imperativul salvării intereselor individuale.

35. Așa fiind, Curtea constată că, în cauză, reglementarea de către legiuitor a măsurilor dispuse prin dispozițiile art. 1 pct. 42 din Legea nr. 235/2017 este justificată de un scop legitim, este adecvată acestui scop, necesară și păstrează un just echilibru între drepturile și interesele în concurs pentru a fi corespunzătoare scopului urmărit.

36. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate vizând respectarea principiului securității juridice sub aspectul caracterului previzibil al normei, Curtea reține că orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat (a se vedea, în acest sens, spre exemplu, Decizia nr. 189 din 2 martie 2006, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 5 aprilie 2006, Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, sau Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012). Analizând dispozițiile art. 1 pct. 42 din Legea nr. 235/2017, Curtea apreciază că acest text de lege este lipsit de echivoc sub aspectul persoanelor cărora li se aplică și efectelor pe care le produce, neputând fi reținută nici încălcarea principiului separației puterilor în stat, deoarece măsura este stabilită de legiuitor prin lege organică, în condițiile prevăzute de Constituție pentru adoptarea legilor organice.

37. Referitor la critica privind pretinsa încălcare a art. 53 din Constituție privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, Curtea constată că aceasta nu poate fi reținută de vreme ce nu a fost constatată încălcarea vreunui drept sau a vreunei libertăți fundamentale.

38. În fine, cu privire la oportunitatea adoptării unei anumite reglementări, prin Decizia nr. 120 din 16 martie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 326 din 19 aprilie 2023, paragraful 70 (făcând trimitere la Decizia nr. 524 din 9 noiembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1101 din 15 noiembrie 2022, paragraful 80), Curtea Constituțională a statuat că este abilitată să efectueze un control de conformitate a actului normativ adoptat de Parlament cu Legea fundamentală, și nicidecum să verifice oportunitatea unei soluții legislative sau a alteia, aspecte care intră în marja de apreciere a legiuitorului. Numai Parlamentul poate hotărî, în limitele prevăzute în Constituție, asupra conținutului reglementărilor legale și a oportunității adoptării acestora (a se vedea, în acest sens, de exemplu, Decizia nr. 203 din 29 noiembrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 9 decembrie 1999, sau Decizia nr. 899 din 16 decembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 18 martie 2022, paragraful 17).

39. Prin urmare, Curtea constată că dispozițiile art. 1 pct. 42 din Legea nr. 235/2017 respectă întru totul exigențele constituționale ce decurg din art. 1 alin. (3)—(5), ale art. 44 alin. (1)—(4) coroborate cu art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 53 și celor ale art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală.

40. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Fondul Proprietatea — S.A. în Dosarul nr. 4.975/118/2018 al Tribunalului Constanța — Secția a II-a civilă și constată că dispozițiile art. 1 pct. 42 din Legea nr. 235/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 22/1999 privind administrarea porturilor și a căilor navigabile, utilizarea infrastructurilor de transport naval aparținând domeniului public, precum și desfășurarea activităților de transport naval în porturi și pe căile navigabile interioare sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Constanța — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 27 aprilie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ingrid-Alina Tudora

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI
GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
privind exercitarea, cu caracter temporar,
de către domnul Alexandru Bala a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților

Având în vedere Adresa Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților nr. 439/CFS din 27 iulie 2023, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/5.650 din 27 iulie 2023, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 38.208/2023,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Alexandru Bala, consilier superior, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean

București, 17 august 2023.
Nr. 340.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

ORDIN
privind intrarea în vigoare a unui tratat internațional

În temeiul art. 25 alin. (9) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele și al art. 5 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 16/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare, constatând că au fost îndeplinite condițiile pentru intrarea în vigoare a tratatului internațional menționat mai jos,

ministrul afacerilor externe emite prezentul ordin.

Art. 1. — La 22 septembrie 2023 va intra în vigoare pentru România Convenția privind combaterea coruperii funcționarilor publici străini în cadrul operațiunilor economice internaționale, adoptată la Paris la 21 noiembrie 1997, ratificată prin Legea nr. 202

din 5 iulie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 617 din 6 iulie 2023.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor externe,
Luminița-Teodora Odobescu

București, 16 august 2023.
Nr. 1.478.

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN
privind acreditarea domeniului de doctorat
„Științe administrative” în cadrul Școlii Doctorale de Științe
Administrative, organizată la Universitatea din București

În conformitate cu prevederile:

— art. 138 alin. (1) și (2) și ale art. 158 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 681/2011 privind aprobarea Codului studiilor universitare de doctorat, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului educației nr. 3.651/2021 privind aprobarea Metodologiei de evaluare a studiilor universitare de doctorat și a sistemelor de criterii, standarde și indicatori de performanță utilizați în evaluare;

— Ordinului ministrului educației nr. 5.990/2021 privind menținerea acreditării Universității din București în vederea organizării programelor de studii universitare de doctorat, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare Adresa Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior (ARACIS) nr. 3.592 din 25.05.2023, înregistrată la Ministerul Educației cu nr. 397/GP din 31.05.2023, prin care se înaintează Hotărârea Consiliului ARACIS nr. 134/H din 25.05.2023 cu privire la acreditarea domeniului de doctorat „Științe administrative” în cadrul Școlii Doctorale de Științe Administrative, organizată la Universitatea din București,

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă acreditarea domeniului de studii universitare de doctorat „Științe administrative” care se organizează în cadrul Școlii Doctorale de Științe Administrative din Universitatea din București.

Art. 2. — Direcția generală învățământ universitar din cadrul Ministerului Educației și instituția organizatoare de studii universitare de doctorat — Universitatea din București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 4 august 2023.
Nr. 5.272.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

